

Hrvatske “krivnje”

Danas se razvijaju nove strategije okrivljavanja Hrvata. Svjedoci smo klevetničkih udara na hrvatski narod, odnosno na onaj njegov dio koji se i dalje nije spreman odreći sebe i svoje slobode

“Hrvati su stoljećima razvijali i sve više prihvaćali program genocida”, napisao je osamdesetih godina prošloga stoljeća jedan profesor povijesti na beogradskom Sveučilištu (Vasilije Krestić). Te je riječi prokomentirao Vlado Gotovac u svojoj knjizi *Moj slučaj* (1989.): “Tako glase svi razlozi u jednom razlogu!” Usput, čini nam se da bi se ovdje moglo dodati kako je Krestićeva rečenica u svakom pogledu besmislena. (Valjda se nešto prije prihvaća pa onda razvija).

Hrvatima je, dakle, pripisan višestoljetni

‘program genocida’

. Gotovac razumije da je nevidljiva, ali svenazočna i aktivna

krivnja

u pozadini svega, a hrvatski se motivi krivotvore. To što je napisao u vrijeme ‘procvata’ samoupravnoga socijalizma, oplemenjena ‘bratstvom i jedinstvom’, aktualno je i danas. Hrvatski se motivi krivotvore. Ubrzo nakon tih Gotovčevih zapisa propala je vlast komunista, propala je Jugoslavija, a Srbija je na krilima komfašističkoga šovinizma krenula u osvajački rat, koji je izgubila. Stigla je nova poruka: izgubili smo, ali to nije konačni poraz. Počinju nove pripreme za pokoravanje ‘genocidnih’, koji su svoj ‘program razvijali stoljećima’. Danas već, udruženi s liberalnim globalistima u našoj zemlji, razvijaju nove strategije okrivljavanja Hrvata. Svjedoci smo klevetničkih udara na hrvatski narod, odnosno na onaj njegov dio koji se i dalje nije spreman odreći sebe i svoje slobode. Kao što je srpski profesor u vrijeme ‘bratstva i jedinstva’ objašnjavao višestoljetnu genocidnost među Hrvatima, tako danas, 2018., sveučilišni profesor povijesti u Zagrebu ‘uči’ da u ‘domoljubnoj’ Hrvatskoj nema mjesta za uzorne, negenocidne građane (Tvrtko Jakovina,

Globus

, 28. rujna 2018.).

Hrvati, katolici, domoljubi

Kad čovjek malo bolje pogleda naše aktualne prilike i sve te klevete koje se plasiraju čak i preko glavnih medija, opravdano je pomisliti kako tvrdnje umnika iz soroševskoga gnijezda i nisu neka osobita novost. To je samo 'moderni' iskaz o hrvatskim motivima i hrvatskim ljudima: *mrze Srbe, moraju biti etnički Hrvati, deklarirani katolici i glasni nacionalisti*

. "Ispunjavate li sve te uvjete, dopušteno vam je lagati, pa čak i ubiti za Hrvatsku", napisao je profesor. Nije naveo gdje i kako se u Hrvatskoj ostvaruje to pravo na 'dopušteno' ubijanje i laganje? Kad se to pročita, prvo je pitanje: upravlja li tim profesorskim govorom razbor ili nešto drugo? I koja je svrha takva javnoga govora? Niti su tvrdnje istinite, niti vode k dobrom cilju. Posebno kad to iznosi netko tko za sebe kaže:

"ja nisam politički organiziran, nego sam samo liberalan, za otvoreno društvo".

A trn u 'liberalnom' oku ponajprije je patriotizam i suverena država, ili preciznije – hrvatska država, neovisno o tomu je li otvorena ili zatvorena. Ako je u njoj većina katolika i domoljuba, a jest, to nije znakom ljubavi, nego baš suprotno, oni sigurno nekoga - mrze.

Krivnja i krimen

A što ako je svrha toga opisa baš obilježavanje cilja, označavanje 'neuzornih građana'. *'Neuzorni'*

ako ne skrivate da ste Hrvat, patriot i katolik pa računajte na to da ste izloženi velikoj mržnji ljudi, kojima to zbog nekoga, teško shvatljiva, razloga jako smeta. Taktika im nije baš neprozirna: lovinu okrivljuju za strast lovaca da svijet očiste od neuzornih i 'otvore' njihovo društvo. I zbog toga su stalno na udaru svakovrsnih neistina, krivotvorina, obmana i podvala kojima je cilj okriviti i poniziti sve što nosi biljeg hrvatskoga domoljublja i odanosti vjeri predaka. To 'postrevolucionarno' stanje jedan je izvrstan pisac sažeo u nekoliko rečenica: "Uzmite primjer svih primjera: sama ideja hrvatske države u to je doba (u jeziku komunističkih medija, op. IB) bila 'delikt mišljenja'. Sada kada ta država, kakva god da jest, postoji kao činjenica, pojmovnik je pred tom činjenicom nemoćan. Kako opisati nešto što u jeziku ne postoji? Zato se pribjegava figurama: Tuđmanov spomenik je karikatura, Kolinda je šiparica, dresovi nogometne reprezentacije su karikatura, Crkva je pedofilsko gnijezdo, fašizam posvuda... Metonimije i sinegdohe. Sve samo zato što se, s rijetkim primjerima dosljednosti, izvorni govornici ne usude

reći: u našem je pojmovniku hrvatska država, “kakva god bila, i dalje ostala krimen.” (Ratko Cvetnić). Ponovimo i Gotovčeve riječi:

krivnja

je u pozadini svega. Da bi se tomu doskočilo, da bi krivci bili privedeni povijesnoj ‘pravdi’ trebalo je krivotvoriti njihove motive, napisati Memorandum (SANU) i pripremiti vojsku za njegovu provedbu. Početkom devedesetih, nenaoružani su se Hrvati našli na udaru okrutne sile. Zašto? “Ruševine u Jugoslaviji posljedica su brutalne želje za vladavinom srpskih političara i generala, ali i stravičnog zakazivanja zapadnoga svijeta.” (J.G. Reissmüller). Hrvati su se, ipak, obranili i oslobodili. Nakon desetak godina od uspostave demokratske hrvatske države, vlast su preuzeli zagovornici tzv.

detuđmanizacije, što je bilo drugo ime za ponovnu dekroatizaciju Hrvatske.

Piše: Ivan BEKAVAC